

Tankar för dagen
OM DET BLIR KRIG I NORDEN

Lilja från Burma kan inte mycket av det nya språket och läser från sin stencil.
Hon läser: Sven drar en kälke. Ida åker skridskor. Plogbilen skrapar bort snön.
Det är halt ute.

Sedan reser hon sig plötsligt upp och visar mig hur kvinnor som är 70 år i hennes hemland Burma går .
Hon gör sig liten och krum, hon tar små darrande steg och låtsas att hon stöder sig på två kryckor.
Hon ler stort och säger på sin stapplande 3-månaders svenska.

-Så här går svenska kvinna 70 år.

Och så rätar hon upp sig, blir rak som en soldat i ryggen griper tag om två imaginära gästavar och sätter fart över golvet med långa bestämda kliv.

Jag kan inte glömma hennes underbara lilla slappstick där i Bergnäs kyrkan och tänker att hon kommer nog att klara sig.

Men jag kan inte heller glömma kvinnan som sitter bredvid henne och hennes förtvivlade ögon.

- Det är så svårt att lära sig svenska när man är gammal som jag, säger hon
Jag har aldrig gått i skolan – jag har aldrig fått lära mig läsa eller skriva.

Hon är några och 40 år. Hon har tre tonårsbarn, hennes man mördades av talibanerna för många år sedan.

Hon började väva mattor när hon var 4 år. Hela familjen jobbade med det
Hennes rygg värker ständigt

Hon är en av jordens alla mammor som kämpar för att starta nya liv i obegripligt fjärran länder .

Måtte deras ungdomar ha det lite lättare.
Men även de är trötta .

Deras lärare vill höra deras tankar kring en bok de just läst.
– en omskakande liten bok i passformat – där allt vänds upp och ner. Det är vi svenskar som måste fly – som måste hoppas att bli mottagna någonstans.

OM DET BLIR KRIG I NORDEN – vart skulle ni då ta vägen? undrar Lisa Högberg.
Hennes elever orkar inte prata om det – inte tänka på det
- Vi har gjort det en gång, Man kan inte göra det någon mer gång.

Så ni medläsarna - som levt i den långa fredens land , vad tänker ni? frågar hon.

Och medläsarna blir förvirrade, har knappast tänkt tanken. Vart skulle Vi fly ?

Var skulle vi bli mottagna ? Kanske Frankrike, säger någon, kanske Australien.

Och jag som känner mig trött denna dag säger att jag nog skulle göra som en del gamla mormödrar i deras länder - Jag skulle stanna kvar och leva så gott det gick och bereda mig på döden.

Messi - som jag sitter bredvid och som jag läst tillsammans med den här svensklektionen tittar på mig - klappar mig mjukt och säger: Då skall jag hålla dig i handen.

Farzane vill också säga något. Hon är ivrig och hon har alla ord hon behöver nu.

- Om det blev krig i Sverige tror jag ni skulle få komma till många länder.
Till alla våra länder.
När det har blivit fred.

Det går en suck genom klassen – När det blir fred ... Om det blir fred Det blir aldrig fred !

Jo, säger Farzaneh. Och vi skulle ta emot er i våra länder.

Jag tror att våra länder skulle vilja tacka för att ni har tagit emot så många av oss.
Och för att ni varit så snälla mot oss.

Ann-Katrin Tideström